

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3577/92 НА СЪВЕТА

от 7 декември 1992 година

за прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите-членки (морски каботаж)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 84, параграф 2 от него,

като взе предвид измененото предложение на Комисията¹,

като взе предвид становищата на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че на 12 юни 1992 г. Европейският парламент прие своята резолюция относно либерализацията на морския каботаж и относно икономическите и социални последици от нея;

като има предвид, че според член 61 от Договора, свободното предоставяне на услуги в областта на морския превоз се регулира от разпоредбите на дела, отнасяща се до превоза;

като има предвид, че отмяната на ограниченията за предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите-членки е необходима за създаването на вътрешния пазар; като има предвид, че вътрешният пазар съдържа пространство, в което е осигурено свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали;

като има предвид, че предвид този факт свободното предоставяне на услуги следва да се прилага за морския превоз в рамките на държавите-членки;

като има предвид, че бенефициентите на тази свобода следва да бъдат корабособственици от Общността, които експлоатират плавателни съдове, регистрирани в и плаващи под флаг на дадена държава-членка, независимо дали тя има или не брегова линия;

¹ ОВ № С 73, 19.3.1991 г., стр. 27.

² ОВ № С 295, 26.11.1990 г., стр. 687 и становище, дадено на 20 ноември 1992 г. (все още не е публикувано в *Официален вестник*).

³ ОВ № С 56, 7.3.1990 г., стр. 70.

като има предвид, че тази свобода ще бъде разпростряна и по отношение на плавателни съдове, които също са регистрирани в регистъра *Euros* от момента на одобряване на този регистър;

като има предвид, че с оглед да се избегне нарушаване на конкуренцията, корабособствениците от Общността, които се ползват от свободното предоставяне на каботажни услуги, следва да покрият всички условия за извършване на каботаж в държавата-членка, в която са регистрирани техните плавателни съдове; като има предвид, че корабособствениците от Общността, които експлоатират кораби, регистрирани в дадена държава-членка, която няма право да извършва каботаж в тази държава, следва все пак да се ползват от настоящия регламент в течение на даден преходен период;

като има предвид, че въвеждането на тази свобода следва да бъде постепенно и да не е необходимо да се предоставя по един и същи начин за всички услуги, за които се отнася, като се отчита естеството на някои специфични услуги и степента на усилие, което някои икономики от Общността ще трябва да положат, които показват различия в развитието;

като има предвид, че може да се оправдае въвеждането на понятието обществени услуги, което поражда някои права и задължения за заинтересованите корабособственици, за да се осигурят задоволителни редовни транспортни услуги до, от и между острови, при условие, че няма разграничение на основата на националност или пребиваване;

като има предвид, че следва да бъдат приети разпоредби, за да могат да бъдат взети мерки за безопасност спрямо пазарите на морския превоз, засегнати от сериозно смущение или в случай на спешност; като има предвид, че за тази цел следва да се въведат подходящи процедури на взимане на решение;

като има предвид, че с оглед необходимостта да се осигури доброто функциониране на вътрешния пазар и с оглед евентуални приспособявания в светлината на опита, Комисията следва да докладва за въвеждането на настоящия регламент и, ако е необходимо, да представи допълнителни предложения,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Считано от 1 януари 1993 г. свободното предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на дадена държава-членка (морски каботаж) се прилага по отношение на корабособственици от Общността, чиито кораби са регистрирани в и плават под флага на дадена държава-членка, при условие че тези кораби отговарят на всички условия за извършване на каботаж в тази държава-членка,

включително кораби, които са регистрирани в регистъра Eurus от момента на одобряване на този регистър от Съвета.

2. Чрез дерогация, прилагането на разпоредбата на параграф 1, която изисква корабите да отговарят на всички условия за извършване на каботаж в държавата-членка, в която те са регистрирани по това време, е временно преустановено до 31 декември 1996 г.

Член 2

По смисъла на настоящия регламент:

1. “услуги в областта на морския превоз в рамките на дадена държава-членка (морски каботаж)” означава услуги, които обикновено се предоставят срещу заплащане и включват по-специално:

а) ”континентален каботаж“: превозването по море на пътници или стоки между пристанища, разположени на континенталната част или на основната територия на една и съща държава-членка без междинно спиране на островите;

б) “офшорно предоставяне на услуги”: превозването по море на пътници или на стоки между всяко пристанище на дадена държава-членка и инсталациите или структурите, разположени на континенталния шелф на тази държава-членка;

в) “островен каботаж ”: превозването по море на пътници или на стоки между:

- пристанища, разположени на континенталната част или на един или няколко острова на една и съща държава-членка,

- пристанища, разположени на островите на една и съща държава-членка;

Сеута и Мелиля се третират по същия начин като островни пристанища;

2. “корабособственици от Общността”:

а) граждани на дадена държава-членка, установени в държава-членка съобразно законодателството на тази държава-членка и упражняващи дейности по морски превоз;

б) корабоплавателни дружества, установени съобразно законодателството на дадена държава-членка, чието основно място на дейност е разположено в дадена държава-членка и чийто ефективен контрол се извършва в тази държава-членка;

или

31992R3577.doc- редактиран ЦПР

в) граждани на дадена държава-членка, установени извън Общността, или корабоплавателни дружества, установени извън Общността и контролирани от граждани на дадена държава-членка, ако техните кораби са регистрирани в и плават под флага на дадена държава-членка съобразно нейното законодателство;

3. “договор за обществена услуга” означава договор, сключен между компетентните власти на дадена държава-членка и корабособственик от Общността с цел предоставяне на задоволителни транспортни услуги на обществото.

Договор за обществена услуга може в частност да обхваща:

- транспортни услуги, отговарящи на установените норми за продължителност, регулярност, капацитет и качество,

- допълнителни транспортни услуги,

- транспортни услуги при определени цени и условия, най-вече за някои категории пътници или за някои маршрути,

- приспособяване на услугите към действителните нужди;

4. “задължения за обществени услуги” означава задълженията, които въпросният корабособственик от Общността, ако отчита собствения си търговски интерес, не би поел или не би поел в същата степен, или при същите условия;

5) “сериозно смущение на вътрешния транспортен пазар” означава появата на пазара на специфични за този пазар проблеми, и които:

- има вероятност да доведат до сериозно и потенциално повишаване на предлагането спрямо търсенето,

- се дължат на, или се влошават от операции по морски каботаж,

и

- поставят сериозна заплаха за финансовото равновесие и оцеляването на сериозен брой корабособственици от Общността,

при условие че краткосрочните и средносрочни прогнози за въпросния пазар не сочат съществени и трайни подобрения.

Член 3

1. За плавателни съдове, които извършват континентален каботаж и тези които обслужват круизни линии, всички въпроси, отнасящи се до наемането на екипаж, са от компетенциите на държавата, в която е регистриран плавателният съд (държавата на флага), с изключение на корабите с водоизместимост по-малко от 650 бруто регистър тона, за които могат да бъдат приложени условията на приемащата държава.
2. За плавателни съдове, които извършват островен каботаж, всички въпроси, отнасящи се до наемането на екипаж, са от компетенциите на държавата, в която плавателният съд извършва морска транспортна услуга (приемаща държава).
3. Въпреки това, от 1 януари 1999 г., за товарни кораби с водоизместимост над 650 бруто регистър тона, които извършват островен каботаж, когато въпросното пътуване следва или предшества пътуване по направление към или от друга държава, всички въпроси, отнасящи се до наемането на екипаж, са от компетенциите на държавата, в която е регистриран корабът (държавата на флага).
4. Комисията провежда задълбочено проучване относно икономическото и социално въздействие на либерализирането на островния каботаж и представя доклад на Съвета най-късно до 1 януари 1997 г.

На базата на този доклад Комисията представя на Съвета предложение, което може да включва промени в разпоредбите, предвидени в параграфи 2 и 3, отнасящи се до националността на наемания екипаж, за да може окончателната система да бъде одобрена от Съвета в подходящия срок и преди 1 януари 1999 г.

Член 4

1. Дадена държава-членка може да сключва договори за обществени услуги с корабоплавателни дружества, които участват в редовни услуги до, от и между острови, или да им налага задължения за обществени услуга като условие за предоставяне на каботажни услуги.

Когато дадена държава-членка сключва договори за обществена услуга или налага задължения за обществена услуга, тя прави това на недискриминационна основа по отношение на всички корабособственици от Общността.

2. Като налагат задължения за обществена услуга, държавите-членки се ограничават до изискванията, отнасящи се до пристанищата, които трябва да бъдат обслужвани, до регулярността, продължителността, честотата, капацитета за предоставяне на услугата, прилаганите тарифи и наемането на екипажа на плавателния съд. Когато е уместно, компенсация за задълженията за обществена услуга трябва да бъде предоставена на всички корабособственици от Общността.

3. Съществуващите договори за обществена услуга могат да останат в сила до датата на изтичането на съответните договори.

Член 5

1. В случай на сериозно смущение на вътрешния транспортен пазар, което се дължи на либерализирането на каботажна, дадена държава-членка може да поиска от Комисията да приеме мерки за безопасност.

След като се е консултирала с другите държави-членки, Комисията взема решение, когато е подходящо, относно необходимите мерки за безопасност, в срок от 30 работни дни от получаването на съответната молба от дадена държава-членка. Такива мерки могат да включват временно изключване, за не повече от 12 месеца, на засегнатата зона от приложното поле на настоящия регламент.

Комисията съобщава на Съвета и на държавите-членки всяко решение относно мерките за безопасност.

Ако след периода от 30 работни дни Комисията не е взела решение по въпроса, засегнатата държава-членка има право да прилага поисканите мерки, докато Комисията не вземе своето решение.

При спешен случай, обаче, държавите-членки могат едностранно да приемат подходящи временни мерки, които могат да останат в сила за не повече от три месеца. В такъв случай държавите-членки трябва незабавно да информират Комисията относно приемането на такива мерки. Комисията може да отмени мерките или да ги потвърди, с или без промени, докато вземе своето окончателно решение в съответствие с втората алинея.

2. Комисията може също да приеме мерки за безопасност по своя собствена инициатива, след като се консултира с държавите-членки.

Член 6

1. Чрез дерогация, следните услуги за морски превоз, извършени в Средиземноморието и по протежение на бреговата ивица на Испания, Португалия и Франция, временно са освободени от прилагането на настоящия регламент за:

- услуги по круизни линии до 1 януари 1995 г.,

- превозът на стратегически стоки (петрол, петролни продукти и питейна вода) до 1 януари 1997 г.,

- услугите, извършени от кораби с водоизместимост по-малко от 650 бруто регистър тона до 1 януари 1998 г.,

- редовните услуги по превоз на пътници и фериботните услуги до 1 януари 1999 г.

2. Чрез дерогация, островният каботаж в Средиземноморието и каботажът, отнасящ се до Канарските острови, Азорските острови и остров Мадейра, както и до Сеута и Мелиля, френските острови по протежението на Атлантическото крайбрежие и френските отвъдморски департаменти, са временно освободени от прилагането на настоящия регламент до 1 януари 1999 г.

3. На основание социално-икономическа кохезия, предвидената в параграф 2 дерогация се разпростира по отношение на Гърция до 1 януари 2004 г. за редовните услуги по превоз на пътници и фериботните услуги, както и за услугите, предоставяни от плавателни съдове с водоизместимост по-малко от 650 бруто регистър тона.

Член 7

Член 62 от Договора се прилага за въпросите, обхванати от настоящия регламент.

Член 8

Без да се накърняват разпоредбите на Договора, отнасящи се до правото на установяване, и на тези на настоящия регламент, дадено лице, което предоставя услуга по морски превоз може, за тази цел, да временно да упражнява своята дейност в държавата-членка, в която услугата се предоставя при същите условия като наложените от тази държава на нейните собствени граждани.

Член 9

Преди да приемат законовите, подзаконовите или административни разпоредби в изпълнение на настоящия регламент, държавите-членки се консултират с Комисията. Те информират последната за всички така приети мерки.

Член 10

Преди 1 януари 1995 г. и след това на всеки две години, Комисията представя на Съвета доклад относно прилагането на настоящия регламент и, ако е уместно, внася необходимите предложения.

Член 11

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 1993 г. Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 7 декември 1992 година.

За Съвета:

Председател

J. MacGREGOR